

Per acord del Ple de dia 16 de setembre de 2002 fou aprovada definitivament la modificació del Reglament de règim jurídic del procediment general sancionador municipal, publicat en el BOIB núm. 21 de 15.02.2003, entrà en vigor el mateix dia de la seva publicació.

Text consolidat de caràcter informatiu. Inclou les seves posteriors modificacions i correccions per a facilitar la seva lectura. El text oficial publicat en el BOIB pot consultar-se en aquesta mateixa pàgina web.

REGLAMENT DEL RÈGIM JURÍDIC DEL PROCEDIMENT GENERAL SANCIONADOR MUNICIPAL

ÍNDEX

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I. Disposicions generals

TÍTOL II. Iniciació

TÍTOL III.

 CAPÍTOL I. Actuacions, al·legacions i prova

 CAPÍTOL II. Proposta de resolució i audiència

TÍTOL IV. Resolució

TÍTOL V. Procediment simplificat

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

DISPOSICIONS FINALS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El punt 14 de l'exposició de motius de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en referir-se al Títol IX, regulador dels principis bàsics a què s'ha de sotmetre l'exercici de la potestat sancionadora de l'Administració, encomana a cada administració pública l'establiment dels procediments materials concrets per exercir la potestat sancionadora que, en cada cas, deté.

Establint el principi de garantia del procediment, l'article 134 de l'esmentada Llei 30/92 estipula que l'exercici de la potestat sancionadora requereix procediment legal o reglamentàriament establert i la seva disposició addicional tercera disposa que l'adequació a l'esmentada Llei de les normes reguladores dels diferents procediments administratius, de qualsevol rang, s'ha d'efectuar en el termini de sis mesos.

L'Ajuntament deté la potestat sancionadora conformement al que disposen els articles 4.1 f i 21.1 n de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, modificada per la Llei 11/99, de 21 d'abril .

Consegüentment, el Ple de l'Ajuntament de dia 10 de juny de 1993 aprovà definitivament el Reglament del règim jurídic del procediment general sancionador de l'Ajuntament de Palma, per tal de complir els preceptes citats. S'hi recollien, a manera de text refós, els principis procedimentals de la Llei 30/92, que es completaren amb normes de procediment específiques que, gairebé totalment, prenen com a referència les antigues prescripcions de la Llei de procediment administratiu, de 17 de juliol de 1958 que, com s'afirma en el punt 3 de l'esmentada exposició de motius, constituí una aportació rellevant en la configuració del nostre dret administratiu.

Atesa la posterior evolució normativa i, en concret, el Reial decret 1398/93, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora i el Decret 14/94, de 10 de febrer, de la Presidència del Govern de la CAIB, que aprova el Reglament del procediment que ha de seguir l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la seva potestat sancionadora, es va revisar l'esmentat reglament municipal.

Amb posterioritat es va modificar la Llei 30/92 mitjançant la Llei 4/99, de 13 de gener, així com la Llei reguladora de les bases de règim local mitjançant la Llei 11/99, de 21 d'abril; per tant, es considera convenient modificar el Reglament per adaptar-lo a l'esmentada normativa mantenint-ne la configuració com a text refós per la seva eficàcia operativa.

REGLAMENT DEL RÈGIM JURÍDIC DEL PROCEDIMENT GENERAL SANCIONADOR MUNICIPAL

TÍTOL I
Disposicions generals

Article 1.

1. L'exercici de la potestat sancionadora municipal es desenrotlla d'acord amb el procediment establert en aquest Reglament, sempre que no siguin aplicables, totalment o parcialment, per raó de la matèria, els procediments específics legalment o reglamentàriament establerts.

Per a tot el que no es preveu en el present Reglament hom s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 30/92, de 26 de novembre, i el Reial decret 1398/93, de 4 d'agost.

2. S'aplica el Reial decret 14/1994, de 10 de febrer, de la Presidència del Govern de la CAIB, pel qual s'aprova el Reglament del procediment que ha de seguir l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora a les matèries la competència normativa de les quals correspon a la CAIB.

Respecte de les matèries en què l'Estat té competència normativa plena i en el que no preveu el Reglament de la CAIB, s'aplica el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora adequat al títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 2.

Els procediments sancionadors es tramiten sota el principi de presumpció d'innocència dels inculpats.

Article 3.

El batle és l'òrgan competent per iniciar i resoldre el procediment sancionador, llevat que la normativa general o específica municipal disposi una altra cosa. En qualsevol cas, l'òrgan instructor ha de ser distint del que tingui assignada la competència sancionadora.

TÍTOL II
Iniciació

Article 4.

El procediment sancionador s'inicia sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent, per pròpia iniciativa, petició raonada d'altres òrgans o per denúncia, si concorren les circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació, en el marc de les competències sancionadores que legalment tingui atribuïdes l'Ajuntament.

Article 5.

Les peticions han d'especificar les dades de què disposen sobre les persones o entitats presumptament responsables, les conductes o els fets que puguin constituir infracció administrativa, el lloc i la data o període de temps continuat en què es produeixen. En el cas de denúncia s'ha d'expressar, a més, la identitat de les persones que les presentin, a les quals s'ha de comunicar la iniciació o no del procediment quan la denúncia vagi acompanyada de sol·licitud d'iniciació. El denunciant no adquireix per aquesta sola circumstància la condició d'interessat al procediment.

La formulació d'una petició d'iniciació d'un procediment sancionador no vincula l'òrgan competent per iniciar-lo, tot i que aquest ha de comunicar als qui l'hagin formulada els motius pels quals, si s'escau, no és procedent iniciar el procediment i les actuacions s'han d'arxivar.

Article 6.

Abans de l'inici, es pot acordar instruir informació reservada per tal de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència d'iniciar el procediment o, en cas contrari o un cop transcorregut el termini per a la prescripció de les infraccions, l'òrgan competent ha de resoldre l'arxiu de les actuacions, de la qual cosa ha de donar compte als interessats. Ha de dur a terme aquesta informació l'òrgan o el funcionari que es designi.

Article 7.

1. L'òrgan competent no ha d'iniciar el procediment o l'ha de suspendre quan consideri que els fets constitueixin il·lícit penal i ha de traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan es tingui coneixement que es substància un procés penal pels mateixos fets s'ha de sol·licitar a l'òrgan judicial comunicació sobre les actuacions adoptades. Si se'n dedueix identitat de subjecte, fet i fonament entre la infracció administrativa i la penal, l'òrgan competent per resoldre ha d'acordar suspendre el procediment fins que hi hagi resolució judicial.

Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes vinculen l'Ajuntament respecte dels procediments sancionadors administratius que substanciïn.

Article 8.

Un cop determinada la conveniència d'iniciar el procediment sancionador i ateses les actuacions practicades, l'òrgan competent ha de resoldre mitjançant provisió iniciar el procediment sancionador, que com a mínim ha de contenir:

- a) Identificació dels presumptes responsables.
- b) Fets que se li imputin, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- c) Descripció dels danys i perjudicis ocasionats.
- d) Identitat de l'instructor i, en el supòsit que per la naturalesa de la infracció i/o procediment es consideri convenient, del secretari d'aquest, indicant-ne el règim de recusació si hi concorre algun dels motius prevists a l'article 28 de la Llei 30/92, de 26 de novembre.
- e) Òrgan competent per resoldre i norma que li atribueix aquesta competència.
- f) Indicació al presumpte responsable de la possibilitat de resoldre el procediment, sense més tràmits, si reconeix voluntàriament la seva responsabilitat o si realitza el pagament voluntari en cas de sanció pecuniària, sense perjudici en aquest darrer cas d'interposar els recursos procedents. Només en els casos prevists a la normativa aplicable es poden aplicar reduccions de l'import de la sanció.

g) Dret a formular al·legacions i a l'audiència del procediment en el termini de quinze dies, aportant els documents i les informacions o proposant qualsevol mitjans de prova admissibles en dret que consideri convenients per a la seva defensa. Si no ho fa en el termini previst, la iniciació es pot considerar com a proposta de resolució quan contingui la manifestació necessària pel que fa a la responsabilitat imputada.

h) Mesures de caràcter provisional que, si s'escau, hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant aquest conformement al que disposa l'article 10 del present Reglament.

Article 9.

1. La iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb el trasllat de totes les actuacions que existeixen, el qual s'ha d'abstenir d'intervenir en el procediment sancionador si hi concorre algun dels motius establerts a l'article 28 de la Llei 30/92. En aquest cas, ho ha de comunicar a l'òrgan competent, el qual ha de resoldre en el termini de tres dies.

Article 10.

1. L'òrgan competent per resoldre pot adoptar, en qualsevol moment i mitjançant resolució motivada, les mesures provisionals que resultin necessàries per assegurar l'eficàcia de la decisió que pugui recaure i la bona fi del procediment, evitar que es mantinguin els efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals. Per raons d'urgència inajornable, l'òrgan competent per iniciar el procediment o l'òrgan instructor pot adoptar les mesures que resultin necessàries.

Les mesures provisionals, sense perjudici de les establertes a la normativa municipal sectorial aplicable, poden consistir en:

- a) La suspensió temporal de les activitats.
- b) La suspensió temporal de serveis integrats en les activitats per raons de sanitat, higiene o seguretat.
- c) La intervenció o decomís del producte.
- d) La resta de mesures previstes per les corresponents normes específiques de naturalesa general, autonòmica o municipal.

Aquestes mesures provisionals podran adoptar-se de forma individual o acumulada.

2. Aquestes mesures provisionals han de seguir els criteris de proporcionalitat respecte dels objectius que hom pretén garantir en cada cas concret. El seu compliment o execució s'han de compensar, quan sigui possible, amb la sanció imposada.

3. En els supòsits de reiteració en la mateixa infracció o una d'anàloga en dies o períodes breus de temps i successius, la mesura cautelar pot consistir en el cessament temporal dels serveis integrats en l'activitat o en el tancament de l'establiment en què la presumpta infracció es realitzi.

4. Tot això sense perjudici que l'òrgan municipal competent exerciti la facultat de recobrar per si la tinença dels seus béns de domini públic en qualsevol moment, i la resta de potestats i facultats reconegudes a les corporacions locals per la normativa en matèria de règim local.

TÍTOL III

CAPÍTOL I

Actuacions, al·legacions i prova

Article 11.

1. En els 15 dies següents a la notificació de l'inici del procediment l'interessat pot sol·licitar la pràctica de les proves de què es pretengui valer.
2. En el mateix termini l'instructor ha de realitzar d'ofici totes les actuacions que resultin necessàries per examinar els fets i determinar l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció. A aquests efectes, les unitats, serveis i departaments municipals han de facilitar a l'òrgan instructor els antecedents, els informes i els mitjans necessaris per al desenrotllament de la instrucció.
3. Si com a conseqüència de la instrucció resulten modificades la determinació inicial dels fets, la seva qualificació, les sancions imposables o les responsabilitats susceptibles de sanció, s'han de notificar aquestes circumstàncies a l'inculpat en la proposta de resolució.

Article 12.

Si com a conseqüència dels actes d'instrucció del procediment apareixen presumptes responsables dels fets que no constin en el seu inici, l'òrgan competent per a la seva incoació els hi ha d'incloure. La seva formalització ha de tenir el contingut de l'article 8 i se seguiran els tràmits que s'hi estableixen.

Article 13.

L'instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a 30 dies ni inferior a 10. S'han de practicar d'ofici o admetre a proposta del presumpte responsable totes les proves que siguin adequades per determinar els fets i les possibles responsabilitats. Només es pot rebutjar de forma motivada la pràctica de les proves que, per la seva relació amb els fets, no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable perquè resultin improcedents o innecessàries.

Article 14.

L'instructor ha de notificar als interessats, amb antelació suficient, l'inici de les actuacions necessàries per realitzar les proves que s'hagin admès. S'hi ha de fer constar el lloc, la data i l'hora en què es practicarà la prova, amb l'advertiment, si s'escau, que la persona interessada pot nomenar tècnics perquè l'assisteixin.

Article 15.

En els casos en què, a petició de les persones interessades, s'hagin d'efectuar proves la realització de les quals impliqui despeses que no hagi de suportar l'Ajuntament, aquesta pot exigir-ne un avançament a reserva de la liquidació definitiva, un cop practicada la prova. Les despeses s'han de liquidar unint els comprovants que n'acreditin la realitat i la quantia.

Els documents provadors aportats per l'interessat han de ser, a càrrec seu, en llengua castellana o catalana.

Article 16.

Els fets constatats pels funcionaris als quals l'òrgan competent de l'Ajuntament reconegui la condició d'autoritat, formalitzada en document públic administratiu en què s'observin els requisits legals pertinents, té valor provador, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

Article 17.

1. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió s'ha d'incloure en la proposta de resolució.
2. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu o entitat pública, i sigui admesa a tràmit, es considera que té caràcter preceptiu i es pot considerar que té caràcter determinant per a la resolució del procediment i interrompre el termini dels tràmits successius.

CAPÍTOL II
Proposta de resolució i audiència

Article 18.

L'instructor ha de formular proposta de resolució en què es fixin de forma motivada i com a conseqüència de la instrucció del procediment els fets. S'hi han d'especificar els que es considerin provats i la seva exacta qualificació jurídica, s'hi ha de determinar la infracció que, si s'escau, aquests fets constitueixen i la/les persona/es que resulten responsables, especificant la sanció que es proposa que s'imposi i les mesures provisionals i/o cautelars que s'hagin adoptat o es proposi adoptar, si s'escau, o bé s'ha de proposar la declaració de no existència d'infracció o responsabilitat.

Així mateix, la proposta de resolució ha de justificar expressament l'aplicació i concurrència en el seu cas, dels criteris o circumstàncies per a la graduació de les sancions establertes a l'article 24 del present reglament.

Article 19.

1. La proposta de resolució s'ha de notificar a les persones interessades indicant la posada a disposició de l'expedient i amb una relació dels documents que hi figuren. Se'ls ha de concedir un termini de 15 dies per formular al·legacions i presentar documents i informacions que considerin pertinents davant l'instructor del procediment.
2. Llevat del supòsit que no s'hagin efectuat al·legacions contra el contingut de la iniciació del procediment, a què es refereix l'article 8.g del present Reglament, es pot prescindir d'aquest tràmit quan no figuri en el procediment ni es tinguin en compte altres fets, al·legacions i proves que les que hagi adduït, si s'escau, la persona interessada.

Article 20.

Formulades les al·legacions a la proposta de resolució, o transcorregut el termini per fer-ho, si s'escau, es declararà conculsa la fase d'instrucció i es traslladaran totes les actuacions a l'òrgan competent per resoldre el procediment, de forma immediata.

TÍTOL IV Resolució

Article 21.

Abans de dictar resolució l'òrgan competent per resoldre pot decidir mitjançant acord motivat realitzar actuacions complementàries que s'han de notificar a les persones interessades, a les quals s'ha de concedir un termini de 7 dies (*) per formular al·legacions. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a 15 dies i el termini per resoldre el procediment queda suspès fins que aquestes finalitzin.

(*) 15 dies en el supòsit de matèria de competència normativa de la CAIB.

Article 22.

1. L'òrgan competent ha de dictar resolució motivada en un termini de 10 dies des de la recepció de la proposta de resolució, que decideixi totes les qüestions plantejades per les persones interessades i les derivades del procediment, inclogui la valoració de les proves practicades, especialment les que constitueixin fonaments bàsics de la decisió, fixi els fets, persones responsables, infraccions comeses i sancions que s'imposi/n o bé la declaració de no existència d'infracció o responsabilitat.

2. Així mateix, quan escaigui, la resolució ha de contenir les manifestacions necessàries sobre l'exigència a la persona infractora de la reposició de la situació que ella mateixa hagi alterat al seu estat originari i sobre l'eventual indemnització pels danys i perjudicis causats a l'Ajuntament quan la seva quantia hagi quedat determinada durant el procediment. Es poden acordar, si s'escau, les mesures cautelars necessàries per garantir l'eficàcia de la resolució. En la resolució s'ha d'indicar a la persona responsable quan i com ha de pagar la sanció. Si és pecuniària, el procediment de recaptació es regeix pel que disposen les normes generals de recaptació. Si consisteix en una multa, s'ha d'assenyalar a més el termini d'ingrés voluntari i la quantia dels recàrrecs aplicables per demora.

3. En la resolució es poden adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva o confirmar les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat conformement a l'article 10 del present Reglament.

Article 23.

A les resolucions no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, llevat dels que resultin, si s'escau, de les actuacions complementàries, amb independència de la seva diferent valoració jurídica. Això no obstant, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció revesteix major gravetat que la determinada a la proposta de resolució ho ha de notificar a la persona inculpada perquè aporti les al·legacions que consideri convenientes i se li ha de concedir un termini de 15 dies.

2. La resolució s'ha de notificar a les persones interessades en el termini de 10 dies des del moment en què s'hagi dictat, amb els requisits i les garanties establerts a la Llei, i és immediatament executiva quan posi fi a la via administrativa.

En el mateix termini, s'ha de comunicar a l'òrgan administratiu que hagi cursat la petició raonada determinants de la iniciació de l'expedient.

Article 24.

En la imposició de la sanció s'ha de mantenir l'adequació deguda entre la gravetat del fet que constitueix la infracció i la sanció aplicada. Es consideren, sense perjudici dels criteris específics de graduació de les sancions assenyalats a les ordenances y reglaments municipals, que son d'aplicació els següents criteris generals:

- a) El grau d'intencionalitat o malícia del causant.
- b) La naturalesa dels danys personals, materials i perjudicis causants per l'infractor així com la condició de la persona danyada o perjudicada.
- c) El benefici obtingut d'un particular, activitat o empresa derivat de l'infracció.
- d) La capacitat econòmica de l'infractor.
- e) L'impacte medi ambiental, l'afectació a la salut i la seguretat de les persones i les coses.
- f) L'alteració social causada per l'infracció així com l'efecte que la mateixa produeix a la convivència de les persones en els casos de relacions de veïnatge.
- g) La cooperació amb l'administració per a la reparació voluntària del danys causat.
- h) La reincidència, entenent per ella, la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan s'hagi declarat així per resolució ferma.

Article 25.

1. El termini màxim per resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució és de sis mesos des de la seva iniciació. En aquests casos, la resolució que declari la caducitat ha d'ordenar l'arxiu de les actuacions, amb els efectes prevists per l'article 92 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

En els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per causes imputables a la persona interessada o per la suspensió a què es refereixen els articles 7 i 17 del present Reglament s'interromp el còmput del termini per resoldre i notificar la resolució.

(*) 1 any en el supòsit de matèria de competència normativa de la CAIB

Article 26.

Llevat que en la tramitació i la resolució del procediment sancionador hagi quedat determinada l'exigència a l'infractor de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció i la quantia de la indemnització per danys i perjudicis causats, l'Administració pot establir aquestes obligacions mitjançant un procediment complementari, la resolució del qual és immediatament executiva i posa fi a la via administrativa.

Article 27.

Contra les resolucions que no posin fi a la via administrativa, conformement al que disposa a la normativa general o específica municipal, la persona interessada pot interposar recurs d'alçada davant l'òrgan municipal superior jeràrquic en la matèria al que les dictà, en el termini d'un mes, des de l'endemà de la

notificació de la resolució, conformement al que disposen l'article 114 i següents de la Llei 30/92, de 26 de novembre.

Article 28.

Contra les resolucions dictades per l'òrgan competent, que posen fi a la via administrativa, segons l'article 109.c de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i l'article 52.2 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, de bases del règim local i la resta de complementàries, la persona interessada pot interposar potestativament el recurs de reposició, regulat per l'article 116 de la Llei 30/92 de 26 de novembre, o impugnar-les directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu conformement al que disposen els articles 45 i següents de la Llei 29/88, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa. Tot això sense perjudici d'exercir, si s'escau, qualsevol altre recurs o acció que es consideri pertinent.

TÍTOL V
Procediment simplificat

Article 29.

Quan l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que existeixen elements suficients per configurar la infracció com a lleu s'ha de tramitar el procediment simplificat.

Article 30.

El procediment simplificat s'ha de resoldre en el termini màxim d'un mes (*) des que s'iniciï. Si no es resol es considera caducat i s'ha d'aplicar el que preveu l'article 25 del present Reglament.

(*) 6 mesos en el supòsit de matèria de competència normativa de la CAIB.

Article 31.

En el termini de 15 dies a partir de la comunicació a l'òrgan instructor i la notificació a les persones interessades de l'acord de la iniciació s'han d'efectuar les actuacions preliminars, l'aportació de totes les al·legacions, els documents o informacions que es considerin convenients i, si s'escau, la proposició i la pràctica de prova.

A la iniciació s'ha d'especificar, a més, el caràcter simplificat del procediment.

Article 32.

Un cop transcorregut aquest termini, l'òrgan instructor ha de formular proposta de resolució o, si aprecia que els fets poden constituir infracció greu o molt greu, acordar que es continuï tramitant el procediment general. Ho ha de notificar a les persones interessades perquè en el termini de 5 dies proposin proves si ho consideren convenient.

Article 33.

Després del termini anterior s'ha de trametre immediatament la proposta de resolució amb totes les actuacions a l'òrgan competent per resoldre, el qual en el termini de 3 dies des de la seva recepció ha de dictar resolució en la forma i els efectes previstes en el procediment general.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

Els procediments sancionadors inclosos en l'àmbit d'aplicació del present Reglament i iniciats abans que entràs en vigor s'han de tramitar i resoldre d'acord amb la normativa anterior.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Queda derogat el Reglament del règim jurídic del procediment sancionador municipal, aprovat definitivament pel Ple dia 29-12-94, i totes les disposicions municipals que regulen les matèries incloses en el present Reglament.

Segona. El present Reglament entrarà en vigor el mateix dia de la publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears perquè s'ha complert el que disposen els articles 65.2 i 70.2 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.